

עפ"ג 46763/02/15 - מדינת ישראל נגד מישל ז'אן

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ג 46763-02-15 מדינת ישראל נ' זאן(אסיר) 30 אפריל 2015

בפני הרכב כב' השופטים:
י. גריל, שופט בכיר (אב"ד)
כ. סעב, שופט
ש. ברלינר, שופט עמית
המערערת:

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז חיפה - פלילי
ע"י ב"כ עו"ד גב' מירה רוח

נגד
המשיב:
מישל ז'אן (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד אנג'י חזאן

פסק דין

השופט ש. ברלינר:

1. ערעור על קולת העונש שהוטל על המשיב בפסק דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת קנטור, ת"פ 29319-02-14), מיום 7.1.15, לפיו הוטל על המשיב לרצות 18 חודשי מאסר בפועל כך שמתוך תקופה זו 10 חודשים ירוצו בחופף למאסר אותו מרצה המערער בגין העבירות בהן הורשע בת"פ (מחוזי מרכז) מס' 44357-06-12 8-חודשים ירוצו במצטבר.

2. בתיק הנוכחי הורשע המשיב לפי הודייתו בשתי עבירות של התפרצות לבית מגורים ושתי עבירות גניבה, שנעברו על ידו ביום 9.2.14, כאשר פרץ בשעת בוקר לשתי דירות הסמוכות זו לזו, בחיפה. בת"פ 44357-06-12 הנ"ל הורשע המשיב בעבירות של שוד מזוין בחבורה והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית, ונדון ברכיב הענישה העיקרי ל - 42 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

את עבירות ההתפרצות בתיק הנוכחי, עבר המשיב שעה שבאותה עת התנהל נגדו התיק שנסב על עבירת השוד המזוין בחבורה. העובדה כי נתפס בכף בגין השוד וכי משפטו על כך מתנהל, לא הרתיעה אותו מלבצע את העבירות הנוכחיות.

3. לטענת המערערת, הענישה שהוטלה על המשיב בתיק הנוכחי קלה יתר על המידה ואינה הולמת את חומרת העבירות. מדובר אמנם בשתי דירות סמוכות, במעבר רציף מן הדירה האחת לרעותה, הממוקמות באותו הבניין, אך אין לראות בכך פרשה אחת שכן המקום גם הוא שונה אם כי סמוך, ולכל דירה בעלים משלה, ומצויים בפניו 2 קורבנות עבירה, שרכושם נפגע והפגיעה בפרטיותם חמורה. על כן, כך טוענת המערערת, ראוי להחמיר בענישה ולקצוב תקופת מאסר ארוכה מזו שנגזרה (18 חודשים), מה גם שלא היה מקום לחפוף, גם לא חלקית, בין שני המאסרים, כך

שלמעשה התוצאה היא כי המשיב נענש בגין המקרה הנוכחי בתקופת מאסר קצרה ביותר של 8 חודשים בלבד.

המשיב, מנגד, מבקש כי לא נתערב בגזר הדין המנומק, שכן בסופו של יום הוא מרצה מאסר כולל לתקופה של 50 חודשים, ובכך ניתן להסתפק.

4. אין צורך להכביר מילים על חומרת עבירות הפריצה לדירות וגניבת רכוש מתוכן. בענייננו מדובר ברכוש רב ערך הכולל פריטי רכוש רבים ומגוונים. לפיכך, ספק רב בעניינו אם העונש של 18 חודשי מאסר אכן הולם את חומרת העבירות שעבר המשיב.

יחד עם זה, רואים אנו שלא להתערב בפריט זה של הענישה, משום שהחריגה לקולא אינה קיצונית במידה כזו המצדיקה את התערבות ערכאת הערעור.

5. לא כך באשר לחפיפה החלקית עליה הורתה הערכאה הראשונה. על כך חלה הוראת סעיף 45 של חוק העונשין, כפי שפורשה לאחרונה בפסק דינו של כב' השופט מזוז בע"פ 7907/14 מיום 22.2.15, כך שאין לראות בברירת המחדל שקובעת ההוראה האמורה הצדקה לחפיפת העונשים, והנכון הוא כי בהעדר שיקולים המצדיקים זאת, הנטיה תהא להורות על צבירתם.

6. במקרה דנן, איני רואה כל סיבה שלא להורות על צבירה בריצוי עונשי המאסר, זאת בשים לב לרקע, לחומרת העבירות, ולעזות המצח שבביצוען שעה שהמשפט באשר לעבירת השוד טרם הסתיים.

7. אני מציע כי נקבל את הערעור בחלקו ונורה כי עונש המאסר של 18 חודשים שהוטל על המערער ירוצה במצטבר לעונש המאסר בפועל אותו מרצה המערער בגין עבירת השוד בת.פ. 44357-06-12.

שאר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

ש' ברלינר, שופט עמית

השופט י. גריל (אב"ד):

אני מסכים.

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]

השופט כ. סעב:

אני מסכים.

כ' סעב, שופט

לפיכך, הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט ש. ברלינר.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ה, 30 אפריל 2015, במעמד הנוכחים.

ש' ברלינר, שופט עמית

כ' סעב, שופט

י' גריל, שופט בכיר
[אב"ד]